

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce: **H. C. N.**, nar., státní příslušnost Vietnam, zast. Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem Příkop 6, 602 00 Brno, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, P. O. Box 78, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2013, č. j. CPR-7936-5/ČJ-2013-930310-V238, a proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2013, č. j. CPR-7936-4/ČJ-2013-930310-V238,

takto:

- I. Žaloba ze dne 7. 10. 2013 proti rozhodnutí č. j. CPR-7936-4/ČJ-2013-930310-V238 ze dne 26. září 2013, se odmítá.**
- II. Žaloba ze dne 7. 10. 2013 proti rozhodnutí č. j. CPR-7936-5/ČJ-2013-930310-V238 ze dne 26. září 2013, se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- IV. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 7. 10. 2013 doručenou Krajskému soudu v Brně dne 8. 10. 2013 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2013, č. j. CPR-7936-5/ČJ-2013-930310-V238, kterým žalovaná podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend Brno (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 2. 7. 2013, č. j. KRPB-104587-32/ČJ-2013-060026-SV, jako opožděné, a přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2013, č. j. CPR-7936-4/ČJ-2013-930310-V238, kterým žalovaná podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu zamítla odvolání žalobce proti usnesení správního orgánu prvního stupně ze dne 31. 7. 2013, č. j. KRPB-104587-53/ČJ-2013-060026-SV, a napadené rozhodnutí potvrdila.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 2. 7. 2013, č. j. KRPB-104587-32/ČJ-2013-060026-SV bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o pobytu cizinců) uloženo správní vyhoštění a doba, po kterou cizinci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena na dobu 1 roku, neboť se cizinec zdržoval na území bez víza, ač k tomu nebyl oprávněn a bez platného oprávnění k pobytu. Počátek doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Podle ust. § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobci stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pro případ, že by byl cizinec vyňat z působnosti zákona o pobytu cizinců z důvodu uvedeného v ust. § 2 tohoto zákona, byl počátek doby k vycestování stanoven ode dne odpadnutí tohoto důvodu.

Usnesením ze dne 31. 7. 2013, č. j. KRPB-104587-53/ČJ-2013-060026-SV správní orgán prvního stupně nevyhověl žádosti žalobce ve smyslu ust. § 41 správního řádu o navrácení v předešlý stav odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění a neprominul zmeškání úkonu.

Žalobce považuje posouzení věci správními orgány za nesprávné, a tudíž nezákonné. Má za to, že argumentace žalované odporuje judikатурní praxi, když žalovaná nesprávně zaměnila otázku včasnosti doručení (situace, kdy je elektronické podání doručeno adresátovi se zpožděním) s otázkou spornosti uskutečnění podání. Žalobce poukazuje na usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2011, č. j. 28 co 148/2011-119, podle něhož je nutno oddělit otázkou včasnosti doručení podání, které není učiněno se zaručeným elektronickým podpisem a otázkou spornosti uskutečnění podání. Namítá, že v daném případě nešlo o problém, že by žalobce odeslal podání, které se v evidenci správního orgánu projevilo až se zpožděním několika dnů či týdnů, ale o skutečnost, že dle tvrzení správního orgánu nebylo podání vůbec v evidenci příchozí pošty. V takovém případě podle názoru žalobce (s odkazem na judikaturu Ústavního soudu – rozhodnutí sp. zn. III. ÚS 329/2000, I. ÚS 463/03, I. ÚS

460/97, I. ÚS 1286/10, III. ÚS 2509/08) soudní praxe stojí jednoznačně na stanovisku presumpce uskutečnění podání.

Podle žalobce je nutno přihlídnout ke skutečnosti, že ze strany žalobce nejde o účelové jednání, ale o administrativně-technický problém. Jelikož žalobce podal odvolání proti rozhodnutí o uložení povinnosti nahradit náklady řízení, i proti rozhodnutí o přestupku, které řešilo stejnou skutkovou otázku, nebyl důvod, aby žalobce nepodal odvolání rovněž proti rozhodnutí o správním vyhoštění.

Žalobce má za to, že pokud zpráva z blíže nezjistitelných důvodů nebyla správnímu orgánu doručena, nelze se ztotožnit se stanoviskem, že vady doručování prostřednictvím veřejné komunikační sítě jsou bez výjimky k tíži žalobce. Takovéto stanovisko totiž odporuje konstrukci zákona o elektronických komunikacích, z něhož vyplývá povinnost podnikatelů poskytujících veřejnou službu poskytovat tuto službu nepřetržitě, a současně pravomoc státu vymáhat po tomto podnikateli funkčnost přenosu dat prostřednictvím veřejné komunikační sítě. Pokud má stát takovéto pravomoci, nemůže podle názoru žalobce na druhé straně tvrdit, že neúspěšnost přenosu dat je výlučně odpovědností účastníka řízení. Pokud tedy dojde ke ztrátě korespondence při procesu doručování, je logické, že tato skutečnost je „závažným důvodem“ ve smyslu ust. § 41 správního řádu, která nastala bez zavinění žalobce. Z uvedených důvodů podle názoru žalobce nelze zastávat stanovisko, že nejsou dány podmínky prominutí zmeškání úkonu, a tedy posuzovat odvolání jako opožděné.

S ohledem na shora uvedené žalobce navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by obě rozhodnutí žalované zrušil a žalované uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 22. 10. 2013 uvedla, že trvá na svém právním názoru vysloveném v napadeném rozhodnutí.

V návaznosti na podání žalobce ze dne 4. 11. 2013 soud v předmětné věci nařídil jednání, které se konalo dne 27. 1. 2015 za účasti právního zástupce žalobce, žalobce i žalovaná se z jednání omluvili.

Právní zástupce žalobce při jednání setrval na stanovisku, že v projednávané věci nebyl důvod nevyhovět žádosti o navrácení lhůty k podání odvolání, neboť je zřejmé, že odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění bylo podáváno současně s odvoláním proti rozhodnutí o nákladech řízení. Uvedl, že z adresy v.tauber@akhladik.cz odesílal veškeré písemnosti s ověřeným podpisem, neboť jde o jednodušší způsob komunikace než v případě zřízení datové schránky. Ústní jednání bylo odročeno na den 24. 2. 2015 za účelem vyhlášení rozsudku.

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházejícího vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).

Soud posoudil žalobu takto:

Žaloba ze dne 7.10.2013 směřuje proti rozhodnutí č.j. CPR-7936-4/ČJ-2013-930310-V238 ze dne 26.9.2013, kterým žalovaná podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítla odvolání proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 31.7.2013, kterým tento orgán nevyhověl žádosti žalobce ve smyslu ust. § 41 správního řádu o navrzení v předešlý stav odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění a zmeškání úkonu neprominul.

Při posuzování této části žaloby soud rozhodl na základě rozsudku NSS č.j. 9As 88/2007-49 ze dne 31.7.2008, v němž NSS uvedl, že „*byť rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu ve své podstatě předurčuje výsledek konečného rozhodnutí, konečné důsledky představující zásah do právní sféry účastníka správního řízení konstituje až výrok rozhodnutí o zmeškaném úkonu, zde o odvolání. Dříve není najisto postaveno, jaký vliv bude mít ono podkladové a předběžné rozhodnutí na práva a povinnosti dotyčného účastníka řízení. Odepření soudního přezkumu, rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu tak v daném případě neznamena odepření přístupu k soudu, který by mohl ve svých důsledcích znamenat odepření spravedlnosti, ale toliko stanovení časového okamžiku pro přístup k soudu. Na soud se lze totiž v předmětné věci obrátit se správní žalobou vždy proti případným důsledkům rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu. Rozhodnutí o neprominutí zmeškání úkonu tak není vyloučeno ze soudní ochrany, neboť jeho přezkum lze dosáhnout v rámci přezkumu finálního rozhodnutí o podaném odvolání a účastník řízení není zkrácen na svém právu přístupu k soudu. Z uvedených důvodů není možno brojit přímo proti rozhodnutí o neprominutí zmeškání lhůty jako rozhodnutí podkladovému, ale až proti jeho důsledkům, které jediné mají v posuzované věci právní relevanci.... Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadený rozsudek městského soudu zrušil. Současně žalobu ze stejných důvodů podle § 110 odst. 1 s.ř.s., § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s § 68 písm. e) s.ř.s. a § 70 písm. b) s.ř.s. odmítl, neboť pro tento postup byly dány důvody již v řízení před městským soudem.*“

S odvoláním na shora uvedený právní názor Nejvyššího správního soudu, soud rozhodl výrokem I. tak, že žalobu proti uvedenému rozhodnutí odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s § 68 písm. e) s.ř.s. a § 70 písm. b) s.ř.s.

Poté se soud zabýval přezkoumáním žaloby proti rozhodnutí ze dne 7.10.2013, č.j. CPR-7936-5/ČJ-2013-930310-V238 ze dne 26.9.2013, jímž žalovaná podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend ze dne 2.7.2013, č.j. KRPB-104587-32/ČJ-2013-060026-SV. Při přezkoumávání tohoto napadeného rozhodnutí si soud předně položil otázku, u kterého orgánu je účastník řízení povinen odvolání podat. Podle poučení v rozhodnutí ze dne 2.7.2013, č.j. KRPB-104587-32/ČJ-2013-060026-SV lze podat odvolání u Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odboru cizinecké policie,

Oddělení pobytových agend, Cejl 62, Brno k Ředitelství služby cizinecké policie, Olšanská 2, Praha 3, PSČ 130 51 ve lhůtě 5-ti dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že uvedené rozhodnutí bylo zástupci žalobce oznámeno dne 2.7.2013, tudíž lhůta k podání odvolání počala běžet dne 3.7.2013, poslední den lhůty připadl na 8.7.2013 - pondělí a rozhodnutí nabylo právní moci dne 9.7.2013.

Ze správního spisu soud zjistil, že orgán, u kterého měl žalobce podat odvolání proti uvedenému rozhodnutí má datovou schránku jydai6g, e-mailovou adresou krpb.oscp.opabm@pcr.cz i fax č. 974 628 140. Ze správního spisu z žádné listiny nevyplývá, že by odvolání koncipované 3.7.2013 proti rozhodnutí bylo odesláno do datové schránky, e-mailové adresy či faxu orgánu, u něhož mělo být dle poučení o odvolání podáno.

Ve smyslu ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně nepřislušného správního orgánu, anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresována tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě; nemůže-li účastník z vážných důvodů učinit podání u věcně a místně příslušného správního orgánu, je lhůta zachována, jestliže je posledního dne lhůty učiněno podání u správního orgánu vyššího stupně; tento správní orgán podání bezodkladně postoupí věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Na základě uvedeného ustanovení vyplývá, že odvolání mělo být v době běhu lhůty (3.7.2013 tomu tak bylo) podáno u věcně a místně příslušného správního orgánu, tj. Policie ČR, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytových agend, Cejl 62, Brno, jak vyplývá shora možnými, celkem čtyřmi způsoby, tj. do datové schránky, na e-mailovou adresu či fax a v neposlední řadě poštovní zásilkou obsahující toto podání podanou u držitele poštovní licence. Větu za středníkem nelze navíc aplikovat, neboť odvolání nebylo koncipováno poslední den lhůty (8.7.2013).

Pokud žalobce tvrdí, že odvolání odeslal elektronicky na adresu 'posta.policie@mvr.cz', neodeslal odvolání věcně a místně příslušnému správnímu orgánu a pro posouzení samotného podání odvolání a jeho včasnosti je bez významu, zda tvrzené odeslání odvolání proti rozhodnutí o vyhoštění se má posuzovat podle výpisu odeslané e-mailové pošty zástupce žalobce ze dne 3.7.2013 adresované 'posta.policie@mvr.cz', předmět Nguyen Huu Coung, naše zn.: II. -005/2012-Czv-odvolání proti rozhodnutí o vyhoštění KRPB-104587-32/ČJ-2013-060026-SV, s přílohou - odvolání proti vyhoštění, podepsáno v.tauber@akhladik.cz a co bylo příčinou, že tvrzené odeslání odvolání nebylo na adresu 'posta.policie@mvr.cz' doručeno. Vzhledem k tomu, že se žalobce rozhodl podat odvolání u věcně a místně nepřislušného orgánu, nesl nepochybně riziko, zda odvolání bude doručeno nejen orgánu místně a věcně příslušnému, či vyššího stupně, ale i orgánu nepřislušnému, neboť jak vyplývá ze spisu, tvrzené odeslané odvolání bylo doručováno do kanceláře Policejního prezidenta, Policejní prezidium, tj. orgánu, u něhož nelze podat odvolání ani ve smyslu ust. § 40 odst. 1 písm. d) poslední věta správního řádu, neboť o odvolání rozhoduje Ředitelství služby cizinecké policie, Olšanská 2, Praha 3, nikoliv kancelář Policejního prezidenta, Policejní prezidium.

Po tomto posouzení soud zkoumal, zda a kdy bylo vůbec podáno či odesláno odvolání ve smyslu poučení v napadeném rozhodnutí a ze správního spisu zjistil, že odvolání účastníka řízení proti rozhodnutí č.j. KRPB-104587-32/ČJ-2013-060026-SV ze dne 2.7.2013 bylo věcně a místně příslušnému orgánu, Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Jihomoravského kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytových agend Brno doručeno osobně dne 16.7.2013. Soudu nezbyvá než konstatovat, že toto podané odvolání u věcně a místně příslušného správní orgánu bylo učiněno po lhůtě, neboť posledním dnem lhůty podání odvolání byl den 8.7.2013.

Ač Krajský soud v Brně posuzoval věc, na rozdíl od správního orgánu I. stupně i žalované odlišně – na základě poučení v napadeném rozhodnutí, dospěl k závěru, že i toto odlišné právní a věcné posouzení nemění nic na tom, že odvolání bylo podáno opožděně a je tedy na místě a v souladu se zákonem, aby bylo správním orgánem (žalovanou) zamítnuto ve smyslu ust. § 92 odst. 1 správního řádu jako odvolání podané opožděně.

Soud proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s., když úspěšné žalované nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. února 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eva Drlová